

**HOTĂRÂREA nr. 433
din 12. 11. 2018**

Dosar nr: 306/2017

Petiția nr: 3360/21.06.2017

Petent:

Reclamați: Baroul București

: Uniunea Națională a Barourilor din România

Obiect: interzicerea dreptului de a profesa ca avocat definitiv pentru faptul că a suferit o condamnare penală

I. Numele, domiciliul și sediul părților

Numele și domiciliul petentului

1.

Numele și sediul reclamatei

2. Baroul București, cu sediul în București, str. Dr. Râureanu nr. 3, sector 5

3. Uniunea Națională a Barourilor din România, cu sediul în București, Palatul de Justiție, Splaiul Independenței nr. 5, sector 5

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

4. Prin adresa nr. 3360 din 21.06.2017, petenta supune atenției Consiliului faptul că i-a fost interzis dreptul de a profesa ca avocat definitiv, pentru faptul că a suferit o condamnare penală.

III. Procedura de citare

5. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, prin adresele nr. 3360/26.06.2017 și 3434/06.06.2017, a citat părțile pentru data 25.07.2017.

6. Procedura legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentei

7. Prin adresa nr. 3360 din 21.06.2017, petenta supune atenției Consiliului faptul că i-a fost interzis dreptul de a profesa ca avocat definitiv, pentru faptul că a suferit o condamnare penală.

Petenta arată faptul că i-a încetat calitatea de avocat, iar pe cale de consecință îi este interzis dreptul de a profesa ca avocat definitiv pentru că a suferit o condamnare penală, faptă pentru care s-a dispus suspendarea executării pedepsei sub supraveghere (fapta prevăzută de dispozițiile art. 371 și art. 312 c.p. - tulburarea ordinii publice).

Baroul București a decis că este necesară încetarea calității de avocat, motivat de faptul că aceasta a suferit o condamnare, pedeapsa pentru care instanța a constatat că se impune să dispună suspendarea executării pedepsei sub supraveghere.

Petenta consideră că motivul pentru care i se restrâng drepturile legitime sunt legate și faptul că este de etnie rromă.

De asemenea, mai consideră faptul că mediatizarea cazului a contribuit la decizia Baroului București. O simplă căutare pe internet a numelui petentei duce la obținerea unor rezultate precum *“Pistolarul din Militari condamnat la închisoare” sau ‘REVOLTĂTOR.MUTILARE tratată cu BLÂNDEȚE. I-a scos ochiul după ce A ÎMPUȘCAT-O pe stradă și A SCĂPAT cu DOAR 3 ANI DE PUȘCĂIE”* sau *“Sora pistolarului rămâne avocat în Baroul București”*.

Din Sentința penală nr. 99/F (filele 14-26 din dosar), anexată la petiție, reiese faptul că petenta, avocat în cadrul Baroului București, a fost trimisă în judecată pentru săvârșirea a trei infracțiuni: una de tulburare a ordinii și liniștii publice prev. de art. 371 noul C.p. cu aplic. art 5 al.1 noul C.p., două de lovire sau alte violențe prev. de art.193 al. 2 noul C.p. cu aplic. art. 5 al.1 noul C.p, toate cu aplicarea disp. art. 38 al.1 noul C.p., privitoare la concursul real de infracțiuni.

Sușținerile Baroului București

8. Prin adresa nr. 3786 din 18.07.2017 (filele 40-76 din dosar) partea reclamată a invocat:

- excepția tardivității formulării petiției cu depășirea termenului de 1 an;
- excepția lipsei obiectului, precum și excepția de necompetență CNCD de a soluționa petiția în conformitate cu art. 21 și art. 28 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, aprobate prin Ordinul Președintelui CNCD nr.144/2008;

În conformitate cu dispozițiile art. 64 al.1 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor consideră ca și competent Tribunalul București, Secția a II-a Contencios Administrativ și Fiscal.

În acest sens, arată că s-a depus o cerere de chemare în judecată, având același conținut cu cel al petiției ce face obiectul prezentei cauze. Cererea a fost introdusă de către petentă la instanța de contencios administrativ, aceasta fiind respinsă ca neîntemeiată la data de 13.02.2017, dosarul nr. 26407/3/2016. Consiliul Baroului a constatat existența unei hotărâri judecătorești definitive prin care s-a dispus condamnarea petentei, apreciind că faptele penale săvârșite de către petentă, astfel cum au fost reținute prin hotărârea de condamnare, atrag în mod evident nedemnitatea sa de a fi avocat. Împotriva acestei decizii petenta a formulat contestație, soluționată de Consiliul U.N.B.R. prin decizia nr. 135/04.06.2016. Prin această decizie, contestația petentei a fost respinsă.

Ca urmare, nici Consiliul Baroului București, nici Consiliul U.N.B.R., și nici instanța de judecată nu puteau ignora modul în care instanța a deliberat în cauza în care petenta a fost condamnată, constatarea nedemnității fiind impusă de aspectele reținute prin hotărârea de condamnare.

Din susținerea petentei cum că ar fi fost discriminată pe criteriul etniei, reclamata arată faptul că susținerea petentei nu este întemeiată, deoarece nici Consiliul Baroului București și nici Consiliul UNBR nu au avut cunoștință despre etniile persoanelor care exercită profesia de avocat.

Potrivit art. 14 din statutul profesiei de avocat, pentru primirea în profesia de avocat se depune o cerere în care se vor indica: numele, prenumele și domiciliul solicitantului, numele, prenumele și domiciliul solicitantului, elementele actului de identitate și organul emitent. Acestea sunt singurele date personale cunoscute de către organele profesiei iar din acestea, în mod evident, nu face parte din etnia persoanei primite în profesie.

Situațiile altor colegi avocați care nu sunt similare cu cazul petentei, Consiliul Baroului București apreciind asupra demnității/nedemnității unui avocat în funcție de circumstanțele concrete ale fiecărui caz în parte, reținute prin fiecare dintre hotărârile de condamnare.

Radierea petentei din tabloul avocaților Baroului București ca urmare a constatării nedemnității sale, nu poate fi considerată faptă de discriminare, raportat la domeniul de aplicare a O.G. nr.137/2000, deciziile emise de organele profesiei în acest sens, contestate de către petentă, fiind conforme cu dispozițiile legale în vigoare la acel moment, aplicabile în cauză.

În ceea ce privește invocarea de către petentă a Deciziei CCR nr. 225 din 04.04.2017, prin această decizie a fost constatată ca fiind neconstituțională sintagma de „de natura să aducă atingere profesiei de avocat” din cuprinsul art. 14 lit. a) din legea nr.51/1995, respingându-se ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 27 lit d) din Legea nr.51/1995.

Ca urmare, conținutul art.14 lit.a) a devenit următorul: este nedemn de a fi avocat cel condamnat definitiv prin hotărâre judecătorească la pedepsa cu închisoare pentru săvârșirea unei infracțiuni intenționate.

V. Motivele de fapt și de drept

9. Colegiul director analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art. 2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale pre 8. În fapt, Colegiul director reține faptul că motivul pentru care petentei i s-a interzis să profeseze ca avocat definitiv nu a avut la bază etnia acesteia.

10. Pe cale de excepții, Colegiul director urmează a respinge excepțiile invocate de către partea reclamată prin adresa nr. 3786 din 18.07.2017, respectiv:

- excepția tardivității formulării petiției cu depășirea termenului de 1 an, pe motiv că fapta este continuă, iar în ceea ce privește:

- excepția lipsei obiectului, precum și excepția de necompetență CNCD de a soluționa petiția, Colegiul director este de opinie că din petiție reiese obiectul acesteia. Prin urmare, Colegiul director fiind în măsură a analiza aspectele sesizate.

11. Conform art. 2 alin.1 din O.G. 137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, constituie discriminare „orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV sau apartenență la o categorie defavorizată, care are ca scop sau efect restrângerea ori înlăturarea

recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”.

12. Colegiul director analizează dacă în cazul semnalat de către petentă se întrunesc condițiile pentru existența unei fapte de discriminare. Pentru ca o faptă să fie calificată discriminatorie trebuie să îndeplinească următoarele condiții: a) existența unui tratament diferențiat a unor situații analoage sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile; b) existența unui criteriu de discriminare conform art. 2 alin. 1 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările ulterioare; c) tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege; d) tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop să nu fie adecvate și necesare.

13. Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată de articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale art. 2 din O.G. 137/2000. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art. 2, alin. 1 *deosebirea, excluderea, restricția sau preferința* trebuie să aibă la bază unul dintre *criteriile* prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată anterior, pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

14. În speță, petentei i-a încetat calitatea de avocat, iar pe cale de consecință i s-a interzis dreptul de a profesa ca avocat definitiv pentru faptul că a suferit o condamnare penală, faptă pentru care s-a dispus suspendarea executării pedepsei sub supraveghere. Petenta însă consideră că altul ar fi fost motivul pentru care i s-a interzis să profeseze ca avocat definitiv și anume acela că este de etnie rromă.

15. Potrivit O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, una dintre condițiile pentru ca o faptă să fie discriminatorie este existența unei legături de cauzalitate între criteriu invocat și fapta sesizată.

16. Colegiul director constată că, în speță, nu sunt îndeplinite condițiile pentru ca o faptă să fie discriminatorie, neputând fi reținută o legătură de cauzalitate între criteriul invocat de petentă (etnia rromă) și aspectele prezumtiv discriminatorii supuse analizării și dispunerii de către Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, respectiv interzicerea profesării ca avocat definitiv pentru faptul că a fost condamnată penal.

17. Colegiul director dispune că aspectele sesizate de către petentă nu constituie faptă de discriminare potrivit art. 2, alin. 1 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, nefiind îndeplinite condițiile cerute de lege și anume lipsește raportul de cauzalitate între criteriul invocat de petentă și fapta sesizată. Motivul real pentru care petentei i s-a interzis să mai profeseze ca și avocat definitiv a fost acela că a existat o hotărâre judecătorească definitivă prin care s-a dispus condamnarea petentei, apreciind că faptele penale săvârșite de către petentă, astfel cum au fost reținute prin hotărârea de condamnare, atrag în mod evident nedemnitățile să de a fi avocat. Împotriva acestei decizii petenta a formulat contestație,

soluționată de Consiliul U.N.B.R. prin decizia nr. 135/04.06.2016, contestație care a fost respinsă.

18. Ca urmare, nici părțile reclamate și nici instanța de judecată nu puteau ignora modul în care instanța a deliberat în cauza în care petenta a fost condamnată, constatarea nedemnității fiind impusă de aspectele reținute prin hotărârea de condamnare. Interzicerea de a mai profesa ca și avocat definitiv constă în gravitatea faptei pentru fiecare caz în parte, în speța de față instanța a reținut săvârșirea a trei fapte de către petentă prevăzute de codul penal.

19. Colegiul director constată că aspectele sesizate de petentă nu constituie fapte de discriminare potrivit art. 2, alin. 1 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, nefiind îndeplinite condițiile cerute de lege și anume lipsa raportului de cauzalitate între criteriul invocat de către petentă și fapta sesizată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE

1. nu sunt fapte de discriminare potrivit prevederilor O.G. nr.137/2000, lipsă legătură de cauzalitate între criteriul invocat și fapta reclamată conform art. 2 alin.1 din Ordonanța de Guvern nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată;
2. o copie a hotărârii se va transmite părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință :

DINCĂ ILIE – membru

HALLER ISTVÁN – membru

LAZĂR MARIA – membru

POPA CLAUDIA SORINA – membru

SANDU VERONICA TATIANA – membru

Data redactării 15.11.2018

Redactat și motivat de F.V., P.C.S.

Notă: Hotărârile emise de Colegiul director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu